

عنوان مقاله:

نقد تجسمی محراب گچبری مسجد ملک زوزن خواف (با تاکید بر نظام نوشتاری کتیبه ها)

محل انتشار:

پژوهشنامه خراسان بزرگ، دوره 8، شماره 28 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

کامران افشار مهاجر - دانشیار دانشکده هنرهای تجسمی دانشگاه هنر - شهر تهران - ایران

سودابه صالحی - استادیار دانشکده هنرهای تجسمی دانشگاه هنر - شهر تهران - ایران

حمیدرضا قلیچ خانی - دکتری ادبیات فارسی از دانشگاه دهلی نو

امیر فرید - دانشجوی دکتر تاریخ تطبیقی تحلیلی هنر اسلامی دانشگاه هنر شهر تهران - ایران

خلاصه مقاله:

توجه به آراستن محراب ها در نزد مسلمانان و به ویژه ایرانیان دارای ارزش بوده است تا جایی که بسیاری از آن ها را می توان به منزله اثری هنری مورد نقد و بررسی قرار داد. در این پژوهش یکی از این محراب ها که مربوط به اواخر دوره سلجوقی است، بسان اثر هنری مورد نقد و تحلیل تجسمی قرار خواهد گرفت. هدف از نقد و بررسی این محراب دریافت الگوهای ساماندهی عناصر بصری، به ویژه نظام نوشتاری در کتیبه های این محراب می باشد. پیگیری این هدف می تواند در راستای فهم مبانی طراحی در آثار تجسمی ایرانی-اسلامی یاری گر باشد. هم چنین این مقاله در پی پاسخ به این پرسش است که چه عواملی موجب یکسان سازی عناصر و وحدت در اجزای محراب می شوند؟ برای دست یابی بدین موارد و در راستای نقدی روشمند، پس از معرفی و وصف محراب ملک زوزن، مراحل بررسی زمینه های پیدایش اثر و تحلیل تجسمی در عناصر تشکیل دهنده این محراب، انجام خواهد شد تا در نهایت به مرحله ارزیابی این اثر بیانجامد. بر اساس تحلیلی این داده ها می توان بیان داشت که پیوند عناصر تجسمی در محراب، دارای نظم و تشابه ساختاری با یکدیگر بوده است. هم چنین این نظم کلی که بر کل صفحه دیده می شود در اجزای کتیبه نیز حکم فرما است و همین مطلب موجی یکپارچگی عناصر محراب می گردد. شیوه نقد در این پژوهش توصیفی - تحلیل بوده و در این راستا، از منابع میدانی و کتابخانه ای بهره برده شده است.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2030380>

